

opusdei.org

A Prelátus elmélkedése: Az új parancs

A Prelátus második elmélkedésének hanganyaga az Úr passiójáról. Központi témája az új parancsolat, amelyet minden nap élhetünk otthon a szeretet apró kifejezéseivel.

2020.04.07.

**Mons. Fernando Ocáriz
elmélkedésének hanganyaga
magyarul és fordított változata: Az
új parancs**

Az utolsó vacsorán Jézus új parancsot adott nekünk: “szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket.” (Jn 15,12) És hogy ezt valóban emlékezetükbe vessék az apostolok és mi is, megmosta az apostolok lábát.

Szent János az első levelében írja: “A szeretetet arról ismerjük fel, hogy ő életét adta értünk. Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért.” (1 Jn 3,16)

Sokféleképpen adhatjuk oda az életünket. A szülők úgy, hogy virrasztanak a gyermekeik ágya mellett; a különböző szakmák képviselői úgy, hogy a szolgálat szellemével dolgoznak, igyekeznek javítani a környezeten és nemcsak a nyereség lebeg a szemük előtt. A papok életüket adják, amikor feltétel nélkül segítenek minden férfinak és nőnek, hogy találkozzanak Krisztussal.

Most különös módon látjuk, ahogy sokan életüket adják másokért. Kezdve az egészségügyi dolgozókon, akik életüket kockáztatják a járványtól szenvedő sok-sok emberért. Elkísérik szenvedésükben a betegeket és a családtagjaikat is, akik sok esetben nem látogathatják őket. Nemcsak a kötelességüket teljesítik, hanem tudatában vannak, hogy sokak függenek az ő nagylelkű munkájuktól. Ugyanez másokról is elmondható, akik fontos de talán rejtett munkájukkal hozzájárulnak, hogy a világ továbbműködjön: gépjárművezetők, pénztárosok, gyógyszerészek, rendőrök...

Azok, akik a legközvetlenebb kapcsolatban vannak a fájdalommal, az orvosok, az ápolók, egészségügyi dolgozók és természetesen a papok... különböző módokon Krisztusként vannak a betegségben szenvedők, az aggódók és az egyedüllévők mellett. Imádkozzunk értük, hogy amikor

fáradtak vagy a helyzet felülmúlja erejüket, jusson eszükbe, hogy Jézus megvigasztalja őket.

Mindannyian segíthetünk így vagy úgy, néha talán csak egy kis figyelmességgel úgy hogy pl. üzenetet küldünk betegeknek, barátoknak vagy ismerősöknek, akik talán egyedül vannak. Lehetőségünk van kezdeményezően és kreatívan segíteni idősebbeknek vagy gyengébbeknek oly módon, ahogy a hatóságok engedélyezik.

Az Úr új parancsolatát minden nap éljük a saját otthonunkban is sok apró szeretetből fakadó cselekedettel, amelyek békét és örömet adnak a családuknak és a körülöttünk lévőknek. Szent Josemaría ezt a tanácsot adta: “A szeretet nem annyira ‘adás’, mint inkább ‘megértés’^[1].”

További módok, ahogy ezt a parancsot meg tudjuk valósítani: a

megbocsátás, a bocsánatkérés, az őszinte érdeklődés mások iránt, az apró, mindennapi szolgálatok, türelem a családban, ami sokaknak most az otthoni bezártság nyugodt elviselését jelenti...

Manapság újra felfedezik, hogy a munka mindenek előtt szolgálat, és hogy a szeretet még teljesebb értelmet tud adni neki. Egy társadalom akkor marad fenn, ha vannak akik a tehetségüket, erőfeszítésüket, munkájukat a többiek javának szolgálatába állítják, még ha áldozatot követel is.

Az utolsó vacsorán Jézus mindazok egységéért is könyörgött az Atyához, akik a századok során a tanítványai lesznek. “Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17,21)

“Ut omnes unum sint”, hogy mindnyájan egyek legyenek. Itt nemcsak egy emberileg jól strukturált intézmény egységéről van szó, hanem arról az egységről, amelyet a nagybetűs Szeretet jelent: “Amint te, Atyám bennem vagy s én benned”. Ebben az értelemben az őskeresztények világos példát mutattak, így írja le az Apostolok Cselekedetei: “A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt.” (ApCsel 4,32)

Az az egység, amely a szeretet következménye és amelyet Jézus kér tőlünk, nem egyformaságot jelent, hanem közösséget. Egység a különbözőségben, örömmel együttélni a különbözőségekkel, megtanulni mások által gazdagodni, tenni a szeretetteljes környezet kialakulásáért, feltételek nélkül, úgy szeretni a többieket, amilyenek.

Jézus megmutatta, hogy ez az egység feltétele az Evangélium hatékony

hirdetésének, az apostolkodásnak: “Hogy elhiggye a világ”. Ez a fajta egység nem alkot zárt csoportot, hanem megnyit bennünket a barátságra mindenkivel ebben a csodálatos evangelizáló küldetésben. A keresztény teljes mértékben megélt hivatása közel hozza Jézust a barátaihoz, a kollégáihoz, legyenek már közel, vagy még nem, az Úrhoz.

“Amint te, Atyám bennem vagy s én benned” (Jn 17,21). Adja meg nekünk az Úr az egység ajándékát és segítsen nekünk tetteiben megélni a szolgálatot egymás felé.

---

^[1] Út 463. pont

hu-hu/article/a-prelatus-elmelkedese-az-
uj-parancs/ (2025.04.15.)